Annus XIV – Vol. XIV 15 Martii 1922 Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Motu proprio, p. 145; Litterae Apostolicae, p. 147; Epistola, p. 148.

Acta Benedicti PP. XV: Litterae Apostolicae, p. 150; Epistolae, p. 152.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Albien. Denominationis dioecesis, p. 158; II. Provisio Ecclesiarum, p. 159. - *S. C. Concilii:* Lauden. Dubia, p. 160. - *S. C. de Religiosis:* I. Decretum de quinquennali relatione, p. 161; II. Dubium, p. 163; III. Approbationes, p. 164. - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Decretum, p. 164; II. Provisio Ecclesiae, p. 165; III. Nominationes, p. 166. - *S. C. Rituum:* I. Quebecen. Introductionis Causae S. D. Alfridi Pampalon, p. 166; II. Dubium, p. 170. - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Provisio Ecclesiarum, p. 170.

Diarium Romanae Curiae: Nomina Pontificia. - S. C. dei Riti: Congregazioni Terza nuova Preparatoria e Antipreparatoria. - Segreteria di Stato: Nomine. - Maggiordomato: Nomine. - Necrologio, p. 171-176.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MCMXXII

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, Lib. 12. — Extra Italiam, *Frs.* 15.
Unius fasciculi, Lib. 2 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XIV, n. 6 - 15 Martii 1922)

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

PAG.

Cum proxime. - De praescriptionibus Constitutionis Pianae « Vacante Sede Apostolica » aliqua ex parte innovandis. - *1 martii 1922* 145

LITTERAE APOSTOLICAE

Sanctuarium B. M. V. - Custodia et procuratio sanctuarii B. M. V. ad Rupes et continentium aedium, in dioecesi Nepesina, denuo committitur Minoribus e Provincia Saxoniae. - *20 februarii 1922* . 147

EPISTOLA

Se a codesto. - Ad virum principem Camillum Franciscum Massimo: de solemniis ter saecularibus sancto Philippo Nerio decretis. - *8 martii 1922* 148

ACTA BENEDICTI PP. XV

LITTERAE APOSTOLICAE

Refert ad Nos. - Indulgentiis augetur pium Sodalitium Sanctae Unionis Eucharisticae reparatricis in civitate Mediolanensi. - *22 decembris 1922* 150

EPISTOLAE

I. *Con particolare soddisfazione.* - Ad virum principem Camillum Franciscum Massimo: de solemniis decretis sancto Philippo Nerio, tertio pleno saeculo ex quo in album sanctorum relatus est. - *24 nov. 1921* . 152

II. *Datis hodierna die.* - Ad Edium P. D. Augustum titulo sanctae Caeciliae S. R. E. presb. Cardinalem Silj: de hospitio filiabus carcere detentorum in Valle Pompeia excitando. - *5 decembris 1921* 153

III. *Con benevolenza.* - Ad egregium virum Bartholum Longo, de eodem argumento. - *6 decembris 1921.* 154

IV. *Iucundum sane.* - Ad egregium virum Aloisium Oster, primarium in Germania Sodalitatis a Sancta Infantia Iesu administratorem, septuagesimo quinto exeunte anno ex quo ibidem praefata societas est constituta. - *8 decembris 1921* 155

V. *Iucundum sane.* - Ad RR. PP. DD. Basilium Suciu, archiepiscopum Albae-Iuliensem, Raymundum Netzhammer, archiepiscopum Bukarestiensem, ceterosque Rumeniae Episcopos obsequiosis litteris respondens ex primo eorumdem conventu datis. - *13 decembris 1921* . . 156

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

I. *Albiensis.* - Decretum denominationis dioecesis. - *17 februarii 1922* 158

II. Provisio Ecclesiarum 159

S. CONGREGATIO CONCILII

Lauden. - Dubia circa donaria votiva et alienationes. 160

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I. Decretum de quinquennali relatione a Religionibus facienda. - *8 martii 1922* . . 161

II. Dubium de munere supremi Moderatoris ad vitam. - *6 martii 1922* 163

III. Approbationes 164

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. *Decretum.* - Ex Vicariatu Apostolico de Zanzibar distrahitur statio missionalis de Limuru et cum adnexo territorio addicitur Vicariatui Apostolico de Kenya. - *20 februarii 1922* 164

II. Provisio Ecclesiae 165

III. Nominationes 166

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Quebecen. seu Leodien.* - Introd. Causae Beatificationis et canonizationis Servi Dei Alfridi Pampalon, sacerdotis professi e Congregatione Sanctissimi Redemptoris. - *22 februarii 1922* 166

II. Dubium de collecta imperata seu oratione pro pace. - *18 februarii 1922* 170

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiarum 170

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Nomina Pontificia 171

II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Terza nuova Preparatoria* e *Antipreparatoria* 171

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 171

IV. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* . 172

V. Necrologio 176

Annus XIV - Vol. XIV 15 Martii 1922 Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE PRAESCRIPTIONIBUS CONSTITUTIONIS PÏANAE « VACANTE SEDE APOSTOLICA » ALIQUA EX PARTE INNOVANDIS.

PIUS PP. XI

Cum proxime ex occasione Conclavis, in quo, arcano Dei providentis consilio, ad catholicae Ecclesiae principatum, nullis Nostris meritis, evecti sumus, omnia, quae ad Apostolicam Sedem vacantem et ad Romani Pontificis electionem pertinent, ad praescripta dirigerentur Constitutionis Apostolicae, quam s. m. decessor Noster Pius X die XXV mensis decembris an. MCMIV ediderat, ipsi VV. FF. NN. S. R. E. Cardinales in coetibus cotidie habitis, qui Congregationes generales praeparatoriae vocantur, optare se significarunt, ut posthac aliquod eius Constitutionis caput sic mutaretur, quemadmodum rerum temporumque ratio postularet. Itaque, re attente perpensa, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Motu proprio ac certa scientia, haec, quae sequuntur, decernimus atque edicimus:

I. Derogantes iis, quae in Constitutione Pii X *Vacante Sede Apostolica* tit. II, cap. I, n. 33 praescribuntur, ut Cardinalibus, qui longius absunt, fiat Urbem tempore adeundi

facultas, decem dierum moram, quae, post diem obitus Summi Pontificis, ad Conclave ineundum dabatur, ad quindecim solidos dies prorogamus; praetereaque Sacro Cardinalium Conlegio potestatem facimus ingressus in Conclave etiam per alios duos tresve dies proferendi, ea tamen lege, ut decem et octo ad summum diebus elapsis, Cardinales, quotquot praesentes aderunt, statim Conclave ingrediantur et ad electionis negotium procedant. Quod vero attinet ad novendialia, servatis iis quae in memoratae Constitutionis tit. I, cap. v, n. 26 leguntur de exsequiis, tribus postremis diebus, sollemniore ritu persolvendis, Cardinales, in primo eorum conventu, praefinient dies, quibus sex priora habenda sint.

II. Quod in eadem Constitutione decernitur tit. II, cap. II, n. 38, ita volumus observari, ut cuilibet Cardinali, quamvis liberum sit duobus servientibus, clericis, vel laicis, vel uno clerico et uno laico uti, liceat tamen unum solum eumque laicum in Conclave secum adducere. Quod vero additur de servientibus Cardinali infirmo concedendis, id omnino immutatum esto.

III. Legem, quae de Communione a Cardinalibus facienda habetur in Piana illa Constitutione tit. II, cap. v, n. 54, sic novamus, ut liceat cuilibet Cardinali sacrum facere; qui vero, quavis de causa, se a sacro peragendo abstinuerit, is in designato sacello et consueta Missa ad sacram Synaxim accedat.

Iubemus autem Nostras has Litteras Motu proprio datas legi coram omnibus S. R. E. Cardinalibus praesentibus, in prima Congregatione generali, quae post obitum Summi Pontificis habebitur. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die I mensis Martii, an. MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

PIUS PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

CUSTODIA ET PROCURATIO SANCTUARII B. M. V. AD RUPES ET CONTINENTIUM AEDIUM, IN DIOECESI NEPESINA, DENUO COMMITTITUR MINORIBUS E PROVINCIA SAXONIAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sanctuarium B. Mariae Virginis ad Rupes, quod valli Suppentoniae, haud ita procul a Nepesina urbe, impendet, et a finitimis populis celebratur, praesertim ex quo pius illius solitudinis incola Iosephus Andreas Rodius, cum S. Benedicto Iosepho Labre coniunctissimus, gradibus et fornice in vivo saxo manu ipsius sua, cotidiano quattuordecim annorum labore, effossis, viam ad specum in media rupe situm munivit, fel. rec. decessores Nostri Leo XIII et Pius X cum cordi haberent quam maxime, augendum eius decus utilitatesque peregrinorum, illuc magno numero confluentium, provehendas quoquo pacto curaverunt. Alter enim vetustae cryptae custodiam curamque Franciscalibus Provinciae Saxoniae a S. Cruce demandavit; alter non modo Sanctuarium continentesque aedes Basilicae minoris titulo ac privilegiis honestavit, declaravitque in bonis censeri Apostolicae Sedis, sed etiam decrevit, eorundem locorum sacrorum custodiam et procurationem ad Minores ex ea Provincia in perpetuum pertinere, ita tamen ut Provinciae Minister in custodia illa ac procuratione gerenda Apostolicae Sedis vice fungeretur. Sed cum, anno MCMXVI, Provinciae Minorum Saxonicae Minister, ob mutatas ex bello rerum condiciones, Basilicae, coenobii atque ecclesiae regimen, de consensu Pontificis, abdicasset, idem proximus fel. rec. decessor Noster Benedictus XV putavit rem se tempestivam facturum, si in illius locum, munus et iura ipsum Ministrum Ordinis Generalem suffecisset, et Sanctuarium reliquasque sacras aedes, quae in huius veluti corpore inhaerent, eiusdem Ministri Generalis, tanquam procuratoris Apostolicae Sedis, iurisdictioni proxime atque immediate subiecisset. Quod quidem fecit, datis Motu proprio Litteris die XIX mensis septembris eo ipso anno; Franciscalibus vero Saxonibus in patriam reversis, in coenobio ad Rupes religiosi viri a Praeposito Ordinis delecti sedem constituerunt, qui Sanctuarium custodirent et divino cultui prospicerent. Res se ita habuerunt continuo quinque horum annorum spatio. Verumtamen, cum, bello restincto, iam nihil obsit quominus Franciscales e Saxonia denuo

Sanctuarii curam suscipiant, quod, eorum potissimum opera, pietatis popularis quasi quoddam centrum per eam regionem effectum est; cumque praeterea magno eorum desiderio vicini oppidi cives teneantur, utpote qui, Coenobio propiores, spiritualium beneficiorum copiam profecto largiorem acceperint; rei in pristinum statum restituendae consilium, a proximo fel. rec. decessore Nostro initum luctuosissimoque eius obitu interceptum, ad effectum adducere libenter maturamus. Itaque his Litteris, auctoritate Nostra, derogantes, ad priorem partem quod attinet, iis quae statuta sunt Motu proprio die XIX mensis septembris anni MCMXVI, custodiam ac procurationem Sanctuarii B. Mariae Virginis ad Rupes, Coenobii et reliquarum sacrarum aedium, quae veluti unum corpus efficiunt, denuo Minoribus e Provincia Saxoniae a S. Cruce nuncupata committimus, hac lege ut illius Provinciae Minister in ea custodia ac procuratione gerenda, ut antea, Apostolicae Sedis vice fungatur, salva tamen Praepositi Ordinis iurisdictione.

Atque haec volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis februarii anno MCMXXII, Pontificatus Nostri primo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD VIRUM PRINCIPEM CAMILLUM FRANCISCUM MASSIMO: DE SOLEMNIIS TER SAECULARIBUS SANCTO PHILIPPO NERIO DECRETIS. [1]

Signor Principe,

Se a codesto illustre Comitato Romano per le feste del terzo centenario dalla canonizzazione di san Filippo Neri fu tanto opportunamente diretta una parola d'incoraggiamento e di encomio dall'immortale Nostro predecessore Benedetto XV, di v. m., non è men giusto che eguali sentimenti di paterna soddisfazione e di legittima gioia si esprimano da Noi che - trasferiti per divina Provvidenza a questa Cattedra di san Pietro dalla sede di san Carlo e di Federico Borromeo, legati ambedue da tenerissimi vincoli con l'Apostolo di Roma - veniamo ad

[1] De eodem argumento, cfr. infra, p. 152.

avere verso lo stesso apostolo un titolo di particolare venerazione. Perciò non meno del compianto Pontefice, chiamato dal Signore a solennizzare la faustissima ricorrenza fra il tripudio degli angeli, Ci compiacciamo del pio e lieto avvenimento tre volte secolare, e Ci congratuliamo non solo del programma con cui il Comitato Romano intende farne solenne e degna commemorazione, ma dello zelo col quale esso va traducendosi in atto per mettere in piena luce l'umile e grande figura del glorioso maestro e padre della romana gioventù, nel quale si congiunsero, in mirabile e quasi soprannaturale armonia, la severa e rigorosa austerità dell'asceta con la più dolce e soave amabilità e carità evangelica. Ben di cuore pertanto facciamo voti che i prossimi festeggiamenti, raccogliendo intorno all'urna del Santo, circonfusa di novella gloria e di novello splendore, tutto il popolo di Roma ed in primo luogo le balde schiere della cattolica gioventù, segnino, quasi pietra miliare nella storia gloriosa di quest'alma Città, un efficace e potente risveglio di pietà e di fede. In particolar modo divengano essi, per l'efficace intercessione di questo grande amico di Dio e degli uomini, un forte argine al dilagare di quella corruttela e miscredenza che il flagello della guerra ha lasciato in triste retaggio, e siano alla tribolata umanità l'aurora di quella pace vera e duratura che poggia soltanto sulla vita veramente e interamente cristiana. Con tale augurio Noi imploriamo da Dio l'abbondanza dei celesti favori sull'intero Comitato Romano, ed in auspicio dei medesimi impartiamo con particolare paterno affetto l'apostolica benedizione a Lei, signor Principe, lustro ed anima del Comitato, ai singoli componenti del medesimo, ai benemeriti Padri Filippini, ai membri dell'Oratorio secolare della Chiesa Nuova e a tutte quelle pie persone che in qualsivoglia maniera contribuiranno a glorificar Dio nella esaltazione del glorioso atleta della fede e della carità, san Filippo Neri.

Dal Vaticano, li 8 marzo 1922.

PIUS PP. XI

ACTA BENEDICTI PP. XV

LITTERAE APOSTOLICAE

INDULGENTIIS AUGETUR PIUM SODALITIUM SANCTAE UNIONIS EUCHARISTICAE REPARATRICIS IN CIVITATE MEDIOLANENSI.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Refert ad Nos Procurator generalis Carmelitarum Excalceatorum iam inde ab anno MCMXIV, auctore dilecto filio Paschale Gatti, professo Tertii Ordinis saecularis B. Mariae Virginis a Monte Carmelo et S. Teresiae a Iesu, et probante Episcopo Cardinali, Albana in civitate, Piam fidelium Unionem initam fuisse titulo *Sanctae Unionis Eucharisticae reparatricis* potissimum ad finem promovendi frequentiam Communionum et orandi atque expiandi iuxta Nostram et Romani Pontificis mentem. Nos Ipsi frugiferam Unionem die prima mensis iulii superioris anni suprema auctoritate probavimus, eamque Carmelitarum Ordini credidimus, praesertim Archiconfraternitati sancti Foederis Eucharistici, quae Mediolani in ecclesia ad Ssmi Corporis Domini sedem habet; eandemque Unionem in ea ipsa Ecclesia dilectus filius Noster Achilles Ratti, Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis, canonice erexit propriisque munivit legibus. Nunc autem cum enixae Nobis preces adhibitae sint, ut Unioni eidem peculiares nonnullas de thesauro Ecclesiae Nobis divinitus commisso indulgentias largiri de Apostolica Nostra benignitate dignemur; Nos, quibus memoratae Unionis incrementum maxime cordi est, optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quam ob rem, audito dilecto filio Nostro S. R. E. Cardinali Poenitentiario Maiore, de omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis nunc et in posterum exsistentibus Promotori generali, zelatoribus et sociis inscriptis atque inscribendis in *Sancta Unione Eucharistica reparatrice* quoties sacram synaxim percipiant in spiritu reparationis et ad mentem Summi Pontificis, plenariam; itemque si singulis annis, Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniae, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, Corporis Domini, nec non Immaculatae Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis et Assumptionis Beatae

Mariae Virginis Deiparae festis diebus, vere poenitentes et confessi ac sacra Communione refecti, propriam Unionis ecclesiam, si habeant, secus cuiusque curialem, a medietate diei praecedentis ad mediam usque noctem respectivae festivitatis visitent, ibique pro christianorum principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, quo die iniuncta pietatis opera impleant, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Zelatoribus autem ac zelatricibus dictae Piae unionis, quoties aliquem fidelem in Unionem ipsam inscribendum curaverint, iisdemque et reliquis inscriptis, quoties vel ad modestiam servandam in vestibus, in verbis et in operibus aliquem hortati fuerint, aut quovis modo offensionem in Deum impediverint, vel aegrotum ad Ecclesiae Sacramenta excipienda invitaverint, toties de poenalium numero in forma Ecclesiae solita quinque annos expungimus. Promotori autem generali et zelatoribus sacerdotibus dictae Piae Unionis veniam impertimur, ex qua ipsi extra Urbem cruces, sacra numismata, coronas precatorias et parvas Domini Nostri Iesu Christi, Beatae Virginis et Sanctorum ex metallo statuas, sub unico Crucis signo servatisque servandis, in forma Ecclesiae solita benedicere queant cum applicatione indulgentiarum quae numerantur in elencho per typos edito sub die v mensis septembris anno MCMXIV, non exclusis, quod ad rosaria et coronas precatorias, indulgentiis a S. Birgitta nuncupatis et aliis quae a Patribus Crucigeris appellantur. Iisdem quoque Promotori generali et zelatoribus sacerdotibus, dummodo ad sacramentales confessiones excipiendas sint probati, veniam facimus, unico pariter Crucis signo, benedicendi Crucifixis, iisque applicandi plenariam indulgentiam, a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucrandam, ad normam decreti Supremae S. Officii Congregationis die x mensis iunii anno MCMXIV dati. Ad haec indulgemus, ut Missae quae ad quodlibet cuiusque ecclesiae altare rite per quemvis sacerdotem adprobatum saecularem, seu, de Superiorum suorum licentia, regularem, celebrabuntur pro anima Promotoris generalis, zelatorum, zelatricum et sociorum enunciatae Unionis, ei animae pro qua celebratae fuerint perinde suffragentur ac si fuissent ad privilegiatum altare peractae. Tandem largimur, ut Promotor generalis et zelatores sacerdotes pro tempore exsistentes quater in hebdomada altaris privilegiati indulto gaudeant. Porro permittimus, ut, exclusa plenaria in mortis articulo lucranda indulgentia, Promotori generali, zelatoribus, zelatricibus, sociisque universis liceat plenariis supradictis ac partialibus indulgentiis functorum vita labes poenasque, si malint, expiare.

Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, ea prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII decembris MCMXXI, Pontificatus Nostri anno octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD VIRUM PRINCIPEM CAMILLUM FRANCISCUM MASSIMO: DE SOLEMNIIS DECRETIS SANCTO PHILIPPO NERIO, TERTIO PLENO SAECULO EX QUO IN ALBUM SANCTORUM RELATUS EST.

Signor Principe,

Con particolare soddisfazione del Nostro animo abbiamo appreso che i Padri Filippini e l'Oratorio secolare della Chiesa Nuova si apprestano a celebrare solennemente il terzo centenario dalla canonizzazione di san Filippo Neri, e che hanno affidato ad un Comitato, di cui Ella è benemerito Presidente, il compito di promuovere tale celebrazione.

Molto opportuno Ci è sembrato il programma di rendere memorabile la fausta ricorrenza, più che con la pompa dei festeggiamenti, con l'efficacia di manifestazioni e di opere che mirino a ritemprare, sull'esempio di san Filippo, la fede e le virtù cristiane.

Noi vogliamo sperare che in tale maniera rifulgerà di nuova luce la mite figura del grande Apostolo di Roma, il quale seppe congiungere alla santità più austera l'amabilità disinvolta ed il sorriso della festevolezza. Speriamo soprattutto che si riaccenda in mezzo ai giovani il fervore da lui acceso quando li conduceva alla visita ed all'assistenza degli infermi negli ospedali, al catechismo dei fanciulli e degli operai, e sulle tombe dei martiri, e quando, a chi gli auspicava gli onori della terra, egli rispondeva guardando il cielo: « Paradiso, paradiso! ».

Se per tutti i romani tornerà grato che si rievochino questi cari ricordi, molto più ciò torna gradito a Noi, che amiamo con speciale affetto quest'alma città di Roma, dal cui episcopato Ci deriva la suprema autorità, che, per quanto immeritevoli, rivestiamo.

Perciò ben volentieri, signor Principe, mettiamo a sua disposizione la Nostra offerta per concorrere alle spese della nuova urna, che, nella presente occasione, si è stabilito di fare con l'obolo dei fedeli, per custodire più degnamente il caro deposito delle spoglie mortali del Santo. Ed a questa sacra urna verremo in spirito pellegrinando coi Nostri figli per implorare da Dio, nella difficile ora che volge, su questa Nostra città i divini favori.

Intanto Ci è grato d'impartire a lei, signor Principe, ai Padri Filippini, ai membri del Comitato e dell'Oratorio secolare della Chiesa Nuova, l'apostolica benedizione.

Dal Vaticano, 24 novembre 1921.

BENEDICTUS PP. XV

II

AD E.MUM P. D. AUGUSTUM TITULO SANCTAE CAECILIAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM SILJ: DE HOSPITIO FILIABUS CARCERE DETENTORUM IN VALLE POMPEIA EXCITANDO.

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Datis hodierna die litteris ad dilectum filium Bartholum Longo, probari Nobis significavimus consilium ab ipso initum hospitalis excitandae domus in Valle Pompeia filiabus carcere detentorum excipiendis. Iamvero hoc ipsum hospitium, sicut cetera opera Pompeiana, obtineat volumus pontificalis instituti dignitatem; ita quidem ut Delegationis Pontificiae, quam Nos sacrae aedi adiunctisque beneficentiae operibus proposuimus, illud auspicio ductuque condatur, conditumque ab eadem Delegatione et regatur et administretur. Nec dubium est quin vir egregius primus omnium capturus sit de hoc praescripto Nostro voluptatem, utpote qui, horum operum decori simulque perennitati et incremento prospiciendi causa, anno MCMVI eadem in possessionem Apostolicae Sedis transtulerit. Quae res quantae fuerit opportunitatis ex eo perspici licet quod, his vix exactis quindecim annis, Pompeiana opera, Nostrae Delegationis sollertia, mirandum in modum profecerunt. Nam, ut praecipua quaedam attingamus, commemorare libet et alumnorum ex utroque sexu triplicatum fere numerum, et hospitium pro filiis vinctorum ingenti molitione auctum; et officinas variis artificiis ab alumnis exercendis innovatas; et orphanotrophium puellarum atque aedificia Basilicae continentia valde

amplificata; et scholas pueris Pompeianis apertas, itemque alia plura rei sociali iuvandae instituta; et speculam sismico-meteorologicam conditam, eamque omni instrumento locupletatam; et domum sacerdotum Basilicae sacra procurantium exstructam; denique turrim campanariam magnae molis ex vario marmore, iussu Decessoris Nostri f. r. Pii X in Christi Redemptoris honorem inchoatam multumque iam provectam, quam quidem quantocius absolvi cupimus, eo magis quod ex ruinis Pompeiorum veterum assurgens, omnibus ostendet quam magnifice christiana religio de idolorum cultu triumpharit.

Itaque cum de his omnibus vehementer gaudemus tibique gratulamur ex animo, tum fore confidimus ut Delegatio Pontificia, cui tu pro tua officii conscientia egregie praees, id quoque novum opus omni cura prosequatur, tenuiores puellas levando earumque animos ad christianam virtutem fingendo.

Quam quidem ad rem, opportunum a Deo auxilium precati in caelestium munerum auspicium, itemque ut paternae benevolentiae Nostrae pignus, tibi, dilecte fili Noster, ceterisque apud sacram aedem et coniuncta opera elaborantibus, in primis vero potissimis illis adiutoribus tuis dilectis filiis Vincentio Celli et Iosepho De Angelis, quos quidem sacerdotes optimos hic honoris causa nominamus, atque etiam iis omnibus qui charitatis stipem ad Pompeianam Nostram Delegationem mittentes, institutum novum iuvabunt, apostolicam benedictionem effuso animo in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die v mensis decembris anno MCMXXI, Pontificatus Nostri octavo.

BENEDICTUS PP. XV

III

AD EGREGIUM VIRUM BARTHOLUM LONGO, DE EODEM ARGUMENTO

Diletto figlio. — Con benevolenza del tutto paterna abbiamo accolto il reverente omaggio delle sue pubblicazioni: ***Vie meravigliose della Provvidenza*** e ***Il Rosario e la Nuova Pompei***, l'una delle quali commemora opportunamente il trentesimo anno dell'Ospizio Educativo per i figli dei carcerati, e l'altra dà l'annunzio ed il programma di una nuova istituzione, che della prima è corona e compimento e che consiste nella fondazione di un asilo e luogo di educazione per le povere figlie dei

detenuti. Con questa opera Ella desidera concretare finalmente un disegno vagheggiato da lungo tempo e la cui attuazione costituirebbe un novello trionfo della cristiana carità ed insieme un tratto della divina clemenza, perchè le sarebbe riservato il conforto di poter iniziare, all'età di ottanta anni, un'opera destinata a salvare tante infelici fanciulle, la cui innocenza trovasi esposta ai più gravi pericoli. Noi ce ne rallegriamo vivamente con Lei e ne volgiamo un inno di ringraziamento alla misericordia del Signore, ma in pari tempo Le facciamo l'augurio che il buon Dio Le riserbi il conforto anche maggiore, di poter salutare, come l'alba, così il pieno meriggio del nascente Istituto. Per la prosperità e per l'incremento del quale formiamo fin d'ora i più ardenti voti, mentre confidiamo che la divina Provvidenza, la quale ha fatto sorgere nella gloriosa Valle di Pompei, mercè la generosità dei fedeli, il magnifico Santuario mariano e le molteplici opere di beneficenza che lo circondano in quella guisa che le stelle coronano il capo della Vergine santa, voglia anche sovvenire largamente alla nuova provvidenziale impresa. Frattanto, in auspicio dei celesti aiuti, Noi impartiamo di tutto cuore l'apostolica benedizione a Lei, diletto figlio, alla non meno diletta di Lei consorte la signora contessa De Fusco, ed a tutti quei pii benefattori che in qualsiasi modo porteranno il loro contributo al sollecito compimento della novella salutare istituzione.

Dato in Roma presso S. Pietro, il 5 dicembre 1921, del Nostro Pontificato anno ottavo.

BENEDICTUS PP. XV

IV

AD EGREGIUM VIRUM ALOISIUM OSTER, PRIMARIUM IN GERMANIA SODALITATIS A SANCTA INFANTIA IESU ADMINISTRATOREM, SEPTUAGESIMO QUINTO EXEUNTE ANNO EX QUO IBIDEM PRAEFATA SOCIETAS EST CONSTITUTA.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Iucundum sane nuntium dudum accepimus, sodalitatem scilicet a Sancta Infantia Iesu cotidie magis per Germaniam universam florere, idque praeclara sollertia cum tua, tum ceterorum omnium quos tu habes pii operis socios. Imprimisque non parum charitas Nos affecit catholicorum Germaniae puerorum, qui quidem, quamvis ipsi magna in egestate versarentur, curam tamen de tot parvulis in tenebris et umbra mortis sedentibus

habere non desierunt. Profecto preces vel stipem pro sacris missionibus offerendo iidem optimos se alumnos praebuere pueruli Iesu, qui ob eam causam venit in hunc mundum *ut salvum faceret quod perierat*. Neque minore laude ornatos hic volumus viros omnes qui tam salutare opus provehere istic contendunt: satis compertum est quantum conferat id studium sacrarum missionum ad excitandum in animis adulescentium fidei spiritum ac virtutis ardorem. Itaque non modo de rei catholicae incremento, sed etiam de recta iuventutis institutione hi bene mereri dicendi sunt. Nunc vero, anno exeunte quinto et septuagesimo ex quo feliciter societas *a sancta Infantia* in Germania constituta est, vehementer de perceptis fructibus laetati, debitas vobiscum Deo agimus grates, ac precamur ut suis muneribus Iesus infans vos cumulare velit, praecipueque dono pacis veri nominis, quam ipse nascens hominibus bonae voluntatis de caelo deduxit. Quorum bonorum in auspicium itemque ut paternae benevolentiae Nostrae pignus, tibi, dilecte fili, iisque omnibus qui ad societatem istam quoquo modo pertinent, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VIII mensis decembris MCMXXI, Pontificatus Nostri anno octavo.

BENEDICTUS PP. XV

V

AD RR. PP. DD. BASILIUM SUCIU, ARCHIEPISCOPUM ALBAE-IULIENSEM, RAYMUNDUM NETZHAMMER, ARCHIEPISCOPUM BUKARESTIENSEM, CETEROSQUE RUMENIAE EPISCOPOS OBSEQUIOSIS LITTERIS RESPONDENS EX PRIMO EORUMDEM CONVENTU DATIS.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Iucundum sane Nobis accidit litterarum officium quod e conventu Bucarestiensi, coram Legato Nostro nuper habito, communiter ad Nos dedistis: ea enim vos declarastis quae egregia vestra in Iesu Christi Vicarium pietate ac fide digna sunt. Profecto nihil plane utilius esse potest, quam ut saepe Pastores sacri in unum conveniant, quo melius, collatis consiliis, suis dioecesibus, post tantam praesertim rerum omnium conversionem, prospiciant. Itaque magni facimus praeclaram vestram clerique istius sollertiam: quae quidem cum valde, saeviente bello, desudarit, tum, eo confecto, vel latior patet ei campus ut tam magna fidei damna

resarciantur et ad pristinam christianae vitae professionem populus feliciter revocetur. Libentes igitur in partem diligentiae vestrae Nos venimus, quidquid a vobis ad animarum fructum sit consultum approbando; quae coepta ut Deus sua ope fortunet precamur vehementer Atque caelestium munerum conciliatricem itemque paternae benevolentiae Nostrae testem, vobis, venerabiles fratres, cunctoque clero et populo unicuique vestrum concredito, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIII mensis decembris MCMXXI, Pontificatus Nostri anno octavo.

BENEDICTUS PP. XV

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

ALBIENSIS

DENOMINATIONIS DIOECESIS

DECRETUM

Castrensem et Vauriensem dioeceses tum vetustate tum Praesulibus, qui illas obtinuerunt, illustres fuisse ecclesiastica docet historia; ex hac enim plane constat utramque sedem erectam fuisse a Ioanne XXII anno MCCCXVII atque inter Pastores nonnullos sacra purpura decoratos exstitisse vel etiam ad Summum Pontificatum evectos uti Clementem VII, usque dum, per conventionem anno MDCCCI cum gubernio Gallico a S. Sede initam, ambae sedes suppressae archidioecesi Albiensi adiectae fuere. Ecclesiae tamen cathedrales adhuc nomine ac splendore clarescunt. Quae cum memoria recoleret hodiernus Archiepiscopus Albiensis, SS̃mum D. N. Pium PP. XI supplex deprecatus est ut in posterum sua Ecclesia etiam titulis memoratarum Ecclesiarum denominari possit. Sanctitas porro Sua ut aliquod suae paternae benevolentiae pignus ostenderet tum erga Archiepiscopum tum erga clerum et fideles, qui illas civitates incolunt, oblatis precibus annuere dignata est; ideoque de Apostolicae potestatis plenitudine statuit ac decrevit ut posthac Albiensis Ecclesia Castrensi et Vauriensi quoque titulis condecoretur, atque Albiensis, Castrensis et Vauriensis nuncupetur; itemque illius Archiepiscopus Albiensis, Castrensis et Vauriensis audiat.

Super hisce autem idem Beatissimus Pater praesens edi iussit consistoriale decretum perinde valiturum ac si super iisdem Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae fuissent.

Contrariis quibusvis non obstantibus etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Consistorialis, die 17 februarii 1922.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Aloisius Sincero, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus D. N. Pius Pp. XI, decretis S. Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

10 februarii 1922. — Metropolitanae Ecclesiae Olindensi et Recifensi praefecit R. P. D. Michaelem de Lima Valverde, hactenus Episcopum Sanctae Mariae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Verissensi, R. P. D. Helvetium Gomez de Oliveira, hactenus Episcopum Sancti Aloisii de Maranhão, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Silverii Gomez Pimenta, Archiepiscopi Mariannensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Siuniensi, R. D. Franciscum Mariam Gonzalez, Canonicum Magistralem cathedralis Zamorensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Francisci Mendoza, Archiepiscopi de Durango.

17 februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Eeniensi, R. P. Augustinum Giustiniani, O. F. M., quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Augustini Simeone, Episcopi Adiacensis, cum obligatione residendi in civitate *Bastia.*

20 februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Isiondensi, R. D. Emmanuelem Anatolium Chaptal, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Ludovici S. R. E. Card. Dubois, Archiepiscopi Parisiensis.

22 februarii. — Cathedrali episcopali Ecclesiae Sancti Augustini, R. P. Patritium Barry, antea eiusdem dioecesis Vicarium Generalem.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Germiensi, R. D. Michaelem Sheehan, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Michaelis Kelly, Archiepiscopi Sydneyensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Surensi, R. D. Ioannem Swint, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Patritii Donahue, Episcopi Whelingensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Antipyrgensis, R. D. Hermenegildum Ricci, O. F. M., quem constituit Vicarium Apostolicum Hu-pé occiduo-septentrionalis.

24 februarii. — Metropolitanae Ecclesiae Glasguensi, R. D. Donaldum Mackintosh, Rectorem Collegii Scottorum in Urbe.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Berythensi, R. P. D. Augustum De Assis, hactenus Episcopum titularem Diocletianopolitanum.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

ALBIENSIS

DENOMINATIONIS DIOECESIS

DECRETUM

Castrensem et Vauriensem dioeceses tum vetustate tum Praesulibus, qui illas obtinuerunt, illustres fuisse ecclesiastica docet historia; ex hac enim plane constat utramque sedem erectam fuisse a Ioanne XXII anno MCCCXVII atque inter Pastores nonnullos sacra purpura decoratos exstitisse vel etiam ad Summum Pontificatum evectos uti Clementem VII, usque dum, per conventionem anno MDCCCI cum gubernio Gallico a S. Sede initam, ambae sedes suppressae archidioecesi Albiensi adiectae fuere. Ecclesiae tamen cathedrales adhuc nomine ac splendore clarescunt. Quae cum memoria recoleret hodiernus Archiepiscopus Albiensis, SSmum D. N. Pium PP. XI supplex deprecatus est ut in posterum sua Ecclesia etiam titulis memoratarum Ecclesiarum denominari possit. Sanctitas porro Sua ut aliquod suae paternae benevolentiae pignus ostenderet tum erga Archiepiscopum tum erga clerum et fideles, qui illas civitates incolunt, oblatis precibus annuere dignata est; ideoque de Apostolicae potestatis plenitudine statuit ac decrevit ut posthac Albiensis Ecclesia Castrensi et Vauriensi quoque titulis condecoretur, atque Albiensis, Castrensis et Vauriensis nuncupetur; itemque illius Archiepiscopus Albiensis, Castrensis et Vauriensis audiat.

Super hisce autem idem Beatissimus Pater praesens edi iussit consistoriale decretum perinde valiturum ac si super iisdem Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae fuissent.

Contrariis quibusvis non obstantibus etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Consistorialis, die 17 februarii 1922.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Aloisius Sincero, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus D. N. Pius Pp. XI, decretis S. Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

10 februarii 1922. — Metropolitanae Ecclesiae Olindensi et Recifensi praefecit R. P. D. Michaelem de Lima Valverde, hactenus Episcopum Sanctae Mariae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Verissensi, R. P. D. Helvetium Gomez de Oliveira, hactenus Episcopum Sancti Aloisii de Maranhão, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Silverii Gomez Pimenta, Archiepiscopi Mariannensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Siuniensi, R. D. Franciscum Mariam Gonzalez, Canonicum Magistralem cathedralis Zamorensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Francisci Mendoza, Archiepiscopi de Durango.

17 februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Eeniensi, R. P. Augustinum Giustiniani, O. F. M., quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Augustini Simeone, Episcopi Adiacensis, cum obligatione residendi in civitate *Bastia.*

20 februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Isiondensi, R. D. Emmanuelem Anatolium Chaptal, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Revmi P. D. Ludovici S. R. E. Card. Dubois, Archiepiscopi Parisiensis.

22 februarii. — Cathedrali episcopali Ecclesiae Sancti Augustini, R. P. Patritium Barry, antea eiusdem dioecesis Vicarium Generalem.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Germiensi, R. D. Michaelem Sheehan, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Michaelis Kelly, Archiepiscopi Sydneyensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Surensi, R. D. Ioannem Swint, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Patritii Donahue, Episcopi Whelingensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Antipyrgensis, R. D. Hermenegildum Ricci, O. F. M., quem constituit Vicarium Apostolicum Hu-pé occiduo-septentrionalis.

24 februarii. — Metropolitanae Ecclesiae Glasguensi, R. D. Donaldum Mackintosh, Rectorem Collegii Scottorum in Urbe.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Berythensi, R. P. D. Augustum De Assis, hactenus Episcopum titularem Diocletianopolitanum.

24 februarii 1922. — Cathedrali Ecclesiae S. Ludovici Potosiensis, R. P. D. Michaelem de la Mora, hactenus Episcopum de Zacatecas.

— Cathedrali Ecclesiae Centumfocensi, R. P. D. Valentinum Zubizzareta, hactenus Episcopum Camagüeyensem.

— Cathedrali Ecclesiae Camagüeyensi, R. D. Henricum Perez Serantes, Vicarium generalem dioeceseos Centumfocensis.

7 martii. — Cathedralibus episcopalibus Ecclesiis Terracinensi, Setinae et Privernensi invicem perpetuo unitis, R. P. Salvatorem Baccarini, e Congregatione Resurrectionis D. N. I. C.

— Metropolitanae Ecclesiae Mediolanensi R. P. D. Eugenium Tosi, hactenus Episcopum Andriensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Ebronensi R. D. Iordanum Corsini, archipresbyterum Sancti Georgii *in Braida* Veronae, quem deputavit Auxiliarem Emi ac Rmi P. D. Bartholomaei S. R. E. Cardinalis Bacilieri, Episcopi Veronensis.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

LAUDEN.

CIRCA DONARIA VOTIVA ET ALIENATIONES

DUBIA

Attentis deductis et resolutis in causa Dioecesis N. *Donariorum votivorum,* die 12 iulii 1919 (*A. A. S.,* XI, p. 416), Ordinarius Laudensis ab hac Sacra Congregatione reverenter postulavit infrascriptorum dubiorum solutionem:

I. Utrum ad alienationem rerum utcumque pretiosarum, semper necessarium sit beneplacitum Apostolicum, an possit Ordinarius intra certos summae limites huiusmodi alienationem permittere.

II. Utrum ad alienationem quorumcumque donariorum votivorum requiratur beneplacitum Apostolicum, an possit Ordinarius de eisdem disponere, intra certam summae quantitatem.

III. An ad alienationem donariorum votivorum requiratur beneplacitum Apostolicum, quando ipse oblator donarii in alienationem ultro consentiat.

IV. Utrum mera oblatio doni ad altare vel ad sacram iconem, praesumptionem voti secum ferat, an positive constare debeat donarium ex voto oblatum esse.

V. An in Ordinarii facultate sit, quando Consilium administrationis et Capitulum cathedrale inter se dissentiant, supplere alterutrius consensum, tum in negotio alienationum tum in quovis aequipollenti contractu.

Die 14 ianuarii 1922, Sacra Congregatio Concilii in plenariis Emorum ac Revmorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, perpensis omnibus, respondendum censuit:

Ad 1. Ad Pontificiam Commissionem Codicis pro canonibus authentice interpretandis.

Ad 2. *Affirmative* ad primam partem; *negative* ad alteram.

Ad 3. *Affirmative.*

Ad 4. Donarium praesumi votivum nisi de contraria donatoris vel offerentis voluntate aliunde constet.

Ad 5. *Negative.*

Facta autem de praemissis SSmo Domino Nostro Benedicto PP. XV relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, in Audientia postridie habita, Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.

D. Card. Sbarretti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Mori, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I

DECRETUM

DE QUINQUENNALI RELATIONE A RELIGIONIBUS FACIENDA

Sancitum est in Codice iuris canonici, ut quilibet supremus Moderator sive monasticae Congregationis sive cuiusvis Religionis iuris pontificii quolibet quinquennio, aut saepius si ita ferant Constitutiones, relationem de statu religionis ad Sanctam Sedem mittat.

Ut autem hoc canonum praescriptum ordinate et utiliter effectum detur, haec Sacra Congregatio, re mature perpensa, ea quae sequuntur decernenda statuit:

I. Quinquennia sint fixa et communia omnibus Religionibus, incipiantque a die prima mensis ianuarii 1923.

Relationem itaque exhibebunt:

A) Ex Religionibus virorum:

a) in primo quinquennii anno: Canonici Regulares, Monachi, Ordines militares.

b) in altero: Mendicantes.

c) in tertio: Clerici Regulares.

d) in quarto: Congregationes votorum simplicium tam clericales quam laicales.

e) in quinto: Societates virorum more religiosorum viventium, sine votis aut cum votis privatis.

B) Ex Religionibus mulierum relationem mittent Congregationes, habito respectu ad regionem in qua exstat domus princeps Instituti, seu ubi sedem ex officio habet Moderatrix Generalis, sequenti ratione:

I anno quinquennii: ex Italia, Hispania et Lusitania,

II anno: ex Gallia, Belgio, Hollandia, Anglia et Hibernia,

III anno: ex reliquis Europae regionibus,

IV anno: ex utriusque Americae partibus,

V anno: ex aliis orbis partibus, et insuper Societates mulierum sine votis more religiosarum viventium vel cum votis privatis.

II. Congregationes quae relationem iam forte exhibuerint intra quinque annos praecedentes eum, in quo, ad normam supra descriptam eam mittere deberent intra quinquennium 1923-1927, eximuntur ab ea rursum mittenda pro hac prima vice.

III. In exaranda relatione pro Institutis votorum simplicium prae oculis habeantur quaestiones propositae in Instructione data a S. C. EE. et RR., nunc vero ab H. S. C. reformatae ad Codicis conformitatem, eisque fideliter respondeatur.

IV. Moderatores vero supremi Ordinum Regularium et earum Congregationum etiam votorum simplicium aut Societatum more religiosorum viventium, quae ad relationem mittendam ante Codicis promulgationem non tenebantur, quoadusque aliter a Sacra Congregatione provideatur, relationem de statu suae Religionis integram et veritati respondentem - super quo eorum conscientia oneratur - diligenter exarare curent ea ratione et forma, quae Instituti naturae aptior videatur; ita tamen, ut ex ea Apostolica Sedes de statu tam materiali quam morali et disciplinari Religionis plenam sibi notitiam comparare queat.

Prima autem relatio, ante alia de actuali statu religionis, contineat notitias historicas de Ordinis aut Congregationis fundatione; et praecipue ea quae spectant ad eiusdem approbationem per Apostolicam Sedem et

ad Constitutiones quibus in praesenti regitur. Interna quoque regiminis forma et natura votorum exponatur, et si qua mutatio in hisce facta fuerit decursu temporum aut si qua in Regulae observantia relaxatio, et quadam auctoritate inducta fuerit, declaretur.

Si qua Congregatio peculiare praescriptum habeat de relatione frequentius mittenda in Constitutionibus a Sancta Sede *post Codicis promulgationem revisis aut approbatis*, hoc servandum erit, nullo habito respectu ad ea quae de quinquennio praesens decretum praescribit.

Ssmus D. N. Pius Pp. XI in audientia concessa infrascripto P. Abbati Secretario die 25 februarii 1922, praesentis decreti tenorem adprobavit, ab omnibus servari et publici iuris fieri mandavit, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 8 martii 1922.

TH. CARD. VALFRÈ DI BONZO, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secretarius.*

II

DE MUNERE SUPREMI MODERATORIS AD VITAM

DUBIUM

S. Congregationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae subiectum fuit sequens dubium:

« An fundatores aut fundatrices Congregationum Religiosarum vel « Piarum Societatum, more Religiosorum viventium, qui quaeve munere « Supremi Moderatoris aut Moderatricis in sua Congregatione funguntur, « ius habeant illud retinendi *ad vitam*, non obstante praescripto Consti- « tutionum, quae durationem muneris praedicti ad certum tempus coar- « ctent et reelectionem eiusdem personae ultra certum limitem prohi- « beant? ».

S. Congregatio, re mature perpensa, respondendum censuit: « Ne- « gative, nisi apostolicum indultum obtinuerint ».

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio divina Providentia Pp. XI, in audientia infrascripto P. Abbati Secretario concessa,

die 25 februarii 1922, Sanctitas Sua resolutionem S. Congregationis approbavit et confirmavit ac publici iuris fieri mandavit.

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 6 martii 1922.

TH. CARD. VALFRÉ DI BONZO, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secretarius.*

III

APPROBATIONES

Decretis Sacrae Congregationis de Religiosis, Ssmus Dñus Noster Pius Pp. XI:

25 februarii 1922. — Instituti Sororum Misericordiae, Tertii Ordinis S. Francisci, cuius domus princeps in archidioecesi Olomucensi sita est, *Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium, approbavit.*

— Congregationem religiosam Sororum Filiarum Sancti Camilli de Lellis Conf., vulgo « Figlie di S. Camillo » nuncupatam, cuius domus princeps in Urbe sita est, *laudavit eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium, approbavit.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

EX VICARIATU APOSTOLICO DE ZANZIBAR DISTRAHITUR STATIO MISSIONALIS DE LIMURU ET CUM ADNEXO TERRITORIO ADDICITUR VICARIATUI APOSTOLICO DE KENYA.

R. P. D. Philippus Perlo, Vicarius Apostolicus de Kenya in Africa Centrali, expostulavit, ut territorium civile de Limuru in Vicariatu Apostolico Zanzibariensi propriae suae missioni cederetur. Cum R. P. D.

Ioannes Neville, Vicarius Apostolicus Zanzibarien., ad id adnuisset, Emi ac Revmi huius Sacrae Congregationis Patres, in comitiis generalibus die 14 superioris mensis ianuarii, quo fidei christianae progressui in dicto territorio aptius provideretur, precibus praelaudati Praesulis adnuendum esse censuerunt, atque expetitum territorium in sequentibus finibus determinaverunt, nempe:

Vicariatui Apostolico de Kenya, eam territorii plagam Vicariatus Zanzibariensis esse cedendam ad occidentem positam cuiusdam lineae, quae a Vico Matera in missione Kenya incipit, per lineam rectam procedit ad meridiem in Vicariatum Apostolicum Zanzibarien., usque ad punctum ubi parallelum geographicum de Limuru, sex millia passuum et dimidium (italice decem kilom.) ab eodem distat; quaeque linea deinde a Limuru semicirculum describens (cuius radium sit sex millia passuum et dimidium) cursum parallelum de Limuru ad partem oppositam attingit, ubi Vicariatus Apostolici Nili Superioris fines inveniuntur.

Quam Emorum Patrum sententiam in audientia diei 13 februarii eiusdem anni Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papae XI ab infrascripto Sacrae Congregationis Secretario relatam, Sanctitas Sua adprobare ratamque habere dignata est, praesensque in re decretum edi iussit.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 20 februarii an. 1922.

G. M. Card. Van Rossum, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Petrus, Archiep. Diocletanus, *Secretarius.*

II

PROVISIO ECCLESIAE

Decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide diei 19 octobris 1921, Benedictus Papa XV metropolitanae Ecclesiae Scodrensi praefecit R. P. D. Lazarum Miedia hactenus Episcopum Scopiensem.

III

NOMINATIONES

Successivis decretis Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando nominavit ad suum beneplacitum:

11 februarii 1922. — R. P. Aloisium Martin a Ssmo Corde Iesu, ex Ordine Carmelitarum Discalceatorum, *Administratorem Apostolicum archidioecesis Ispahanensis.*

17 februarii. — R. P. D. Antonium Stoppani, Vicarium Apostolicum de Bahr-el-Ghazal, *Administratorem Vicariatus Apostolici de Cartum.*

18 februarii. — R. D. Henricum Gogarty, ex Instituto a Spiritu Sancto, *Administratorem Apostolicum Vicariatus de Kilima-Njaro.*

22 februarii. — R. D. Gallum Steiger, O. S. B., *Praefectum Apostolicum de Lindi.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

QUEBECEN. SEU LEODIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI ALFRIDI PAMPALON, SACERDOTIS PROFESSI E CONGREGATIONE SANCTISSIMI REDEMPTORIS.

In Canadensi Americae Septentrionalis regione atque in oppido prope civitatem Quebecensem *Notre-Dame de Levis* nuncupato, die 24 novembris anno 1867, ab honestis piisque parentibus Antonio Pampalon et Iosephina Dorion, ortum habuit eademque die in sacro fonte regeneratus est Dei Famulus Alfridus Pampalon. Nondum sexennis matrem amisit, quae sicut Beatissimae Mariae Virginis cultum in eo specialiter insererat, ita moriens ipsum eidem Deiparae Virgini, tamquam filium amantissimae matri, obtulit et commendavit. Quum pater ad secundas transisset nuptias, et ipse et noverca puerum suavitate morum animique candore habuere carissimum. Succrescens aetate Alfridus frequentare coepit scholam parochialem cum fructu et laude in aemulationem

aequalium et admirationem magistrorum. Biennio post, novem circiter annos agens, ut litterarum rudimentis imbueretur, patrium Collegium ingressus est; et anno insequenti ad sacram Synaxim primum devotissime accessit. Naturali ingenio studium ac diligentiam adiungens in variis disciplinis multum profecit, speciatim in sacra doctrina. Prudentia et comitate animos concilians, parvas dissensiones iuveniles componere solebat atque sermones et mores, ubi fieret opus, industria sua moderari satagebat. Orationi assiduus, tempus animis recreandis destinatum saepe saepius in sacello ante Beatae Mariae Virginis simulacrum, effusis precibus, impendebat. Ad poenitentiae tribunal et ad Ssmae Eucharistiae sacramentum frequenter accedebat, absque ulla virtutis ostentatione et quavis humana consideratione despecta. Unde exemplar virtutum et iuvenis angelicus appellabatur. Hisce primis aetatis annis Alfridus operam praecipue navavit disciplinis, quae ad commercium pertinent, putans sibi vitam in statu saeculari ducendam esse. Sed in eius animum religiosae vocationis semen incidere coepit, quando ipse, semel iterumque gravi morbo correptus, sensit ad aliud vivendi genus a Deo esse vocatum. Tunc propositum voto sancivit, cum convaluisset se Congregationem domumque religiosam ingressurum. Quod, opitulante Dei gratia et probante spiritus moderatore, de superiorum consensu et licentia, undeviginti annos natus, in Collegio Ligoriano Pulcriprati (*Beaupré*), rite perfecit. Tum, Trudonopolim in Belgio missus, die 8 septembris anno 1886 habitum religiosum induit, ibique, tyrocinio incoepto atque laudabiliter expleto, anno sequenti, die 8 septembris, religiosa vota nuncupavit. Exinde Pulcrumiugum (*Beauplateau*) translatus, quod est in Luxemburgo Belgico, in Collegio Congregationis Ssmi Redemptoris studiis philosophicis biennium et theologicis quadriennium transegit, ingenii mediocritatis ipsorumque studiorum difficultatibus superatis per laborem, diligentiam ac praecipue per auxilium divini Spiritus, assidua prece, sanctis operibus ac observantia religiosa imploratum. Interea Ordines minores et maiores per gradus usque ad sacerdotium suscepit, et die quarta octobris anno 1892 devotissime sacris primitus operatus est. Insequente anno 1893, studiis absolutis, ad sacrum ministerium in civitate *Mons* exercendum destinatus, eiusmodi officio multa cum laude fungitur; atque inter cetera munia operariis fratribus spirituales tradit commentationes. Post annum Pulcrumiugum iterum petit, ibique alterum tyrocinium peragit ex Instituto Ligorianae Congregationis, quae suos alumnos ita prioris tyrocinii fervorem renovare atque excitare intendit, simulque illos ad sacerdotalia munera recte agenda instruit ac praeparat per labores, sermones et orationes. Montem reversus, con-

cionibus, confessionibus, aliisque ministeriis et caritatis officiis sedulo incumbens, potissimum in aegrotos et pauperes, opportunum praestitit auxilium sacris expeditionibus suisque sodalibus missionariis. Anno 1894 ad exitum vergente, crudelis morbi signis in lethalem thysim conversis, tentatus, se totum divinae voluntati commisit et acquievit. Medicorum consilio et superiorum iussu salubriorem et nativum aerem respirare curavit in canadensi Pulcriprati collegio, quo a moderatoribus et alumnis desideratus et expectatus pervenit die 15 septembris anno 1895. Quantum potuit, sacris ministeriis suam operam tribuere nisus est; sed, ingravescente morbo, a quovis labore abstinere coactus fuit. Attamen, vires corporis et mentis, licet debilitatas, adhibuit precibus fundendis, libris pietatis legendis atque scribendis, rebusque divinis meditandis, dum morbi cruciatus absque ullo questu patienter ferebat. Sacrum quoque fecit usque prope ad mensem ante obitum, et deinceps, Ssma Eucharistia quotidie refectus, etiam in oratorium se duci rogabat, ibique diu manebat orans et adorans ante Ssmum Sacramentum in tabernaculo asservatum. Tandem, die trigesima mensis septembris anni 1896, cum animam iam ageret, Dei Famulus, Crucifixum in pectore premens et fixis oculis in imaginem Beatae Mariae Virginis *de Perpetuo Succursu*, clara et alta voce, mirantibus adstantibus, Canticum Marianum integre persolvit: et ita, in brevi vitae cursu consummatus, meritis dives e terreno exsilio ad caelestem patriam evolavit. - De eius virtutibus et votorum observantia non est hic loquendi locus. Verum innuere liceat ferventem eius devotionem in Augustissimum Ssmae Trinitatis mysterium et in Dominum nostrum Iesum Christum infantem, patientem, gloriosum et eucharisticum. In Beatissimam Virginem Mariam a pueritia peculiari pietatis affectu ferebatur, eamque studiose colebat atque ab aliis honorari satagebat; illius amore magis incensus ab aureo libello sui Patris legiferi sancti Alfonsi *de Mariae gloriis*. Ecclesiae catholicae et Romano Pontifici addictissimus, obsequium et obedientiam praestitisse fertur, sanam veramque doctrinam ac legem et sacra iura tuendo adversus acatholicos, quos historiae ecclesiasticae studio refutabat. Impotens factus aliis operibus, benignissimum Deum suosque sanctos patronos et mediatores suppliciter exorabat, ut apostolicis consodalium et missionariorum laboribus uberrimi responderent salutiferi fructus. - Interim, fama sanctitatis Servi Dei, quae in eius vita intra quosdam fines circumscripta lucebat, post obitum magis clara et diffusa, assertis quoque gratiis seu prodigiis aucta, cum christifidelium concursu ad sepulcrum, opem implorantium et patrocinium, Processibus informativis Ordinaria auctoritate constructis in dioecesibus Quebecensi et Leodiensi

aditum aperuit. Quibus absolutis et Romam ad sacram Rituum Congregationem transmissis, praehabita scriptorum eiusdem Servi Dei revisione et subsequenti declaratione diei 28 aprilis 1920, « nihil obstare quominus ad ulteriora procedi possit », quum, servato iuris ordine, omnia in promptu essent, ad quaestionem discutiendam de Causae introductione deventum est. Quapropter, instante Rmo P. Claudio Benedetti, Congregationis Ssmi Redemptoris et Causae postulatore, attentis litteris postulatoriis Emi ac Rmi Dni Cardinalis Ludovici Nazarii Bégin, archiepiscopi Quebecensis, et Sacrorum Antistitum suffraganeorum atque Revmorum Archiepiscoporum et Episcoporum ceterarum Provinciarum Canadensium, rogantibus quoque Rmis Praesulibus Congregationis Ssmi Redemptoris, una cum Rectore maiore et Superiore generali P. Patritio Murray, et clero ac populo urbis *Levis* aliisque illustribus viris ac mulieribus e coetu saeculari et religioso, Emus et Rmus Dnus Cardinalis Aidanus Gasquet, eiusdem Causae Ponens seu Relator, in ordinariis sacrorum Rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: ***An sit signanda Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?*** Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito R. P. D. Angelo Mariani, Fidei promotore generali, omnibus sedulo perpensis, rescribendum censuerunt: ***Affirmative, seu signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*** Die 17 ianuarii 1922.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habuit propriaque manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Alfridi Pampalon, sacerdotis professi e Congregatione Ssmi Redemptoris, die 22 februarii 1922.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

II

DE COLLECTA IMPERATA SEU ORATIONE PRO PACE

DUBIUM

Expostulatum est a Sacra Rituum Congregatione:

Utrum probari vel tolerari possit consuetudo in una vel altera dioecesi exsistens, qua collecta imperata seu Oratio pro pace « Deus a « quo sancta desideria » etc., addatur Postcommunioni Missae de die currente, omissis *Secreta* et *Postcommunio* de Pace.

Et sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissioni voto, propositae quaestioni respondendum censuit « Negative ad utrumque, iuxta Rubricas et Decreta ».

Atque ita rescripsit et declaravit. Die 18 februarii 1922.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIARUM

Decretis diei 25 februarii 1912, iuxta designationem iam factam die 17 ianuarii a Benedicto f. r. XV, SSmus Dominus Noster Pius PP. XI Cathedrali Ecclesiae Magno-Varadinensi ritus rumeni praefecit R. P. D. Valerium Traianum Frentiu, hactenus Episcopum Lugosiensem; Cathedrali Ecclesiae Lugosiensi R. D. Alexandrum Nicolescu, canonicum metropolitanae Ecclesiae Albae-Iuliensis.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

NOMINA PONTIFICIA

Con Suo venerato chirografo del 6 febbraio 1922, Sua Santità PIO PP. XI si è degnato nominare Suo Segretario di Stato l'Emo e Revmo signor Cardinale PIETRO GASPARRI.

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 21 febbraio 1922, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi signori Cardinali, e col voto dei Rmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Terza Nuova Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Maddalena Marchesa di Canossa, Fondatrice dell'Istituto delle Figlie della Carità.

Martedì 7 marzo 1922, presso l'Emo sig. Card. Antonio Vico, Ponente della Causa di beatificazione e canonizzazione della ven. Serva di Dio Teresa del Bambin Gesù, religiosa professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi, nel Monastero di Lisieux, si è tenuta la Congregazione dei Riti *Antipreparatoria,* per discutere tre miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della medesima Venerabile, i quali vengono proposti per la sua beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

7 febbraio 1922. Monsig. Camillo Caccia-Dominioni, *Suo Maestro di Camera.*

» » » I Monsignori Alberto Arborio Mella di S. Elia, Giuseppe Migone, Federico Callori di Vignale, Monalduzio Leopardi, Carlo Confalonieri. *Suoi Camerieri Segreti Partecipanti.*

22 » » L'Emo sig. Card. Donato Sbarretti, *Protettore della Congregazione delle Suore di Moutiers.*

28 febbraio 1922. L'Emo sig. Card. Donato Sbarretti, *Membro della S. Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

2 marzo » Monsig. Ubaldo Mannucci, *Prelato Uditore del Tribunale della Sacra Romana Rota.*

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

8 febbraio 1922. Monsig. Benedetto Giuseppe Virili (Roma).
» » » Monsig. Gaetano Malchiodi (Roma).
» » » Monsig. Edmondo Nolan, dell'archidiocesi di Westminster.
» » » Monsig. Arturo Filippo Jackmann, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Eugenio Tisserant (Nancy e Roma).
» » » Monsig. Enrico Carusi (Roma).
» » » Monsig. Stanislao Legrelle (Malines e Roma).
» » » Monsig. Emilio Callocchia (Roma).
9 » » Monsig. Ambrogio Gianni.
14 » » Monsig. Alfonso Greco (Roma).
» » » Monsig. Giacomo Giuseppe Redmond, della diocesi di Liverpool.
» » » Monsig. Vincenzo Brunelli, della diocesi di Novara.
15 » » Monsig. R. Guglielmo Clapperton, della diocesi di Aberdeen.
17 » » Monsig. Giuseppe Leone Gallardo, dell'archidiocesi di Buenos-Ayres.
» » » Monsig. Giuseppe Climént y Ureta, della diocesi di Pamplona.
» » » Monsig. Antonio Wojnillowicz, della diocesi di Luceoria e Zytomir.
» » » Monsig. Valeriano Baranowski, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Stanislao Jachniewicz, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Venceslao Nejmak, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giorgio Zwolinski, della medesima diocesi.
18 » » Monsig. Emerico David, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Antonio Giuseppe Mojta (Beja).
» » » Monsig. Oreste Gurini, della diocesi di Recanati.

18 febbraio 1922. Monsig. Giuseppe Sorbellini, della diocesi di Loreto.
21 » » Monsig. Gustavo Franceschi, dell'archidiocesi di Buenos-Ayres.
» » » Monsig. Bernardo J. Mahoney (Roma).
» » » Monsig. Michele Curran (Roma).
22 » » Monsig. Vito Lattanzi, dell'archidiocesi di Bari.
» » » Monsig. Salvatore De Angelis (Roma).
» » » Monsig. Leone Gromier (Roma).
24 » » Monsig. Gaetano Giusino di Belsito (Roma).

Camerieri Segreti di Spada e Cappa soprannumerari di S. S.:

8 febbraio 1922. Il sig. marchese Enrico Rappini (Roma).
» » » Il sig. marchese Paolo Viti Mariani (Roma).
» » » Il sig. Cristoforo De Paus, del Vicariato Apost. di Norvegia.
» » » Il sig. marchese Gaetano De Felice (Roma).
» » » Il sig. conte Ranieri Callori di Vignale, della diocesi di Casal Monferrato.
» » » Il sig. marchese Eduardo Persichetti Ugolini, della diocesi di Aquila.
9 » » Il sig. conte Paolo Folicaldi (Roma).
» » » Il sig. conte Cesare Caterini (Roma).
13 » » Il sig. conte Antonio Cagiano de Azevedo (Roma).
» » » Il sig. conte Pietro Galeotti Ottieri della Ciaja, della diocesi di Chiusi.
» » » Il sig. conte Marcantonio Caracciolo del Leone (Roma).
» » » Il sig. marchese Giuseppe Sacripanti Vituzzi (Roma).
» » » Il sig. Giuseppe Sterbini (Roma).
» » » Il sig. conte Pietro Chiassi (Roma).
» » » Il sig. conte Giovanni Chiassi (Roma).
14 » » Il sig. conte Bernardo De Maupas de Juglart, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Il sig. conte Enrico Pocci (Roma).
» » » Il sig. conte Agostino Caterini (Roma).
» » » Il sig. barone Teodoro Cramer Klett di Norimberga.
15 » » Il sig. comm. Giuseppe Angelini (Roma).
» » » Il sig. conte Luigi De Savignac, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Il sig. conte Cognard D'Agoret, della medes. archidiocesi.
» » » Il sig. conte Bandino Ugurgieri della Berardenga, dell'archidiocesi di Siena.
» » » Il sig. marchese Giovanni Siciliano di Rende (Roma).
» » » Il sig. conte Pietro Vial di Sant'Agata (Napoli e Nizza).
16 » » Il sig. conte Adriano Aloisi-Masella (Roma).

17 febbraio 1922. Il sig. marchese Alberto Ferrari (Roma).
» » » Il sig. conte Carlo De Loppinot, della diocesi di Nancy.
» » » Il sig. conte Francesco Vitali, dell'archidiocesi di Fermo.
» » » Il sig. Domenico Silvestri (Roma).
» » » Il sig. comm. Guglielmo Humphrey Page, della diocesi di Bruges.
» » » Il sig. Michele Valeriano y Finat dei marchesi de Baides, della diocesi di Malaga.
» » » Il sig. Adolfo Zaleski, della diocesi di Luceoria e Zytomir.
» » » Il sig. Alessandro Weriha-Darowski, della medes. diocesi.
18 » » Il sig. conte Paolo Santucci (Roma).
» » » Il sig. Evan Morgan, dell'archidiocesi di Cardiff.
» » » Il sig. conte Vincenzo Maria Petrangolini, dell'archidiocesi di Udine.
» » » Il sig. marchese Antonio De Faria (Losanna).
» » » Il sig. Tommaso Hughes Kelly, dell'archidiocesi di New-York.
» » » Il sig. Giuseppe Visibelli, dell'archidiocesi di Firenze.
» » » Il sig. marchese Filippo Sassoli de' Bianchi, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Il sig. Alfredo de' conti Lazzarini, della diocesi di Macerata.
» » » Il sig. conte Carlo Le Moyne de Martigny (Parigi).
21 » » Il sig. conte Riccardo Ceccopieri Maruffi (Roma).
» » » Il sig. conte Massimiliano Zara (Roma).
» » » Il sig. conte Luigi Zara (Roma).
» » » Il sig. conte Isidoro Colonna Czosnowki (Roma).
» » » Il sig. conte Leone Colonna Czosnowski (Roma).
» » » Il sig. conte Giovanni Alfonso Castelli Mandosi Mignanelli (Roma).
» » » Il sig. conte Giuseppe Giovanni de Broqua, della diocesi di Dijon.
» » » Il sig. barone Pietro Andrea Pidoux de Maduère, della diocesi di Saint-Claude.
» » » Il sig. Giovanni Leslie, dell'archidiocesi di Armagh.
» » » Il sig. Alfonso Fernandez de Alcalde y Fernandez de Varela, della diocesi di Madrid.
» » » Il sig. conte Gerolamo Medolago Albani, della diocesi di Bergamo.
» » » Il sig. conte Pio Medolago Albani, della medesima diocesi.
22 » » Il sig. marchese Pio Del Turco Rosselli, dell'archidiocesi di Bologna.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

8 febbraio 1922. Monsig. Augusto Pelzer (Roma).
14 » » Monsig. Fourier Bonnard (Roma).
15 » » Monsig. Luigi Scialdoni (Roma).
18 » » Monsig. Giulio Sanchez, della diocesi di Santander.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa soprannumerari di S. S.:

8 febbraio 1922. Il sig. comm. Giuseppe Salviucci (Roma).
» » » Il sig. comm. Samuele Walker O' Neill (Roma).
» » » Il sig. Camillo Serafini (Roma).
» » » Il sig. comm. Pietro De Sanctis (Roma).
» » » Il sig. cav. Francesco Diamilla Magnelli (Roma).
» » » Il sig. conte Vincenzo Negri da Oleggio, dell'archidiocesi. di Milano.
» » » Il sig. comm. Pio Folchi (Roma).
» » » Il sig. comm. Enrico Tuccari (Roma).
» » » Il sig comm. Odoardo Tabanelli (Roma).
» » » Il sig. Marcello Tabanelli (Roma).
» » » Il sig. avv. Giuseppe Casini (Roma).
» » » Il sig. comm. Francesco Emilio Sassi (Roma).
» » » Il sig. comm. Giuseppe Frascari (Roma).
14 » » Il sig. Giovanni Campa (Roma).
15 » » Il sig. comm. Augusto Grossi Gondi (Roma).
16 » » Il sig. O. Giorgio John, dell'archidiocesi di Agra.
17 » » Il sig. cav. Giovanni Ladelci (Roma).
» » » Il sig. Ladislao Jaroszyński, della diocesi di Luceoria e Zytomir.
» » » Il sig. Sigismondo Czerwinski (Roma).
18 » » Il sig. comm. Edoardo Persiani (Roma).
» » » Il sig. comm. Salvatore Parisi (Roma).
21 » » Il sig. Alberto Buffa, della diocesi di Alessandria.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

8 febbraio 1922. Monsig. Luciano Rossi (Roma).
17 » » Monsig. Stanislao Cichocki, della diocesi di Luceoria e Zytomir.

Cappellani Segreti di S. S.:

9 febbraio 1922. Monsig. Francesco Gasoni.
» » » Monsig. Luigi Testoni.
» » » Monsig. Filippo Giobbe.
18 » » Monsig. Alfredo Piermattei.

Chierici Segreti di S. S.:

9 febbraio 1922. Monsig. Riccardo Magnanensi.
» » » Monsig. Enrico Remiddi.

NECROLOGIO

21 aprile 1921. Monsig. Rinaldo Munoz Olave, Vescovo tit. di Pogla.
12 luglio » Monsig. Ilarione Giuseppe Montéty, Arcivescovo titolare di Beyruth.
18 settembre » Monsig. Tommaso O' Gorman, Vescovo di Sioux Falls.
12 dicembre » Monsig. Giacomo Trobec, Vescovo tit. di Licopoli.
7 gennaio 1922. Monsig. Francesco Saverio Brunet, Vescovo di Mont-Laurier.
27 » » Monsig. Emanuele Damasceno da Costa, Vescovo di Angra.
15 » » Monsig. Venceslao Sangüesa y Guia, già Vescovo di Cuenca.
18 » » Monsig. Hussig Ghulian, Arcivescovo di rito armeno, già di Mardin.
24 » » Monsig. Bartolomeo Clemente Combes, Arcivescovo di Cartagine.
28 » » Monsig. Desiderato Giacinto Berthoin, Vescovo di Autun.
» » » Monsig. Ramiro Fernandez y Valbuena, Vescovo titolare di Scillio.
» » » Monsig. Ippolito Teissier, Vescovo di Mysore.